

عنوان مقاله:

ارزیابی پایداری سیستم های حمل و نقل عمومی درون شهری

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس مهندسی حمل و نقل و ترافیک ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

الهام کاکاوند - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری و منطقه ای

سمانه جباری - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

فرآیند برنامه ریزی دربرگیرنده کلیتی است پیوسته در جریان، بخشی از برنامه ریزی شهری، برنامه ریزی حمل و نقل شهری است که به همراه برنامه ریزی بخش های کاربری اراضی، زیرساخت ها و سایر بخش ها، بعد کالبدی برنامه ریزی جامع شهری را تشکیل می دهد. وجود نارسایی در روند برنامه ریزی شهری و به ویژه بخش حمل و نقل شهری، آثار و عوارض زیانبار گسترده ای را همچون مصرف بالای انرژی، تأخیر در رسیدن به مقصد، آلودگی هوا، کاهش ایمنی شهری و افزایش خطرهای جانی، از بین بردن بافتها و پیوندهای سنتی شهر و نظایر این ها، به بار آورده است. مقاله حاضر با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی و مدل تحلیل سلسله مراتبی AHP به بررسی معیارهای و سیاست های حمل و نقل پایدار درون شهری و سپس ارزیابی میزان پایداری سیستم های حمل و نقل عمومی درون شهری می پردازد. نتایج حاصل از این پژوهش نشان می دهد که از مترو به عنوان پایدارترین گزینه ی حمل و نقل عمومی می توان در توسعه حمل و نقل شهری در راستای پیروی از اصول توسعه پایدار بهره جست

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی حمل و نقل - توسعه پایدار - حمل و نقل عمومی - تحلیل سلسله مراتبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/154979>

